

በተለይ ለአሮሞ ልሂቃን የምጋብዘው ጽሑፍ

ነፃነት ዘለቀ (netsanetz28@gmail.com)

ይህችን ማስታወሻ ጽሑፍ የላከኋት ትናንት እሁድ የካቲት 3 ቀን 2011ዓ.ም ነው። ሆኖም አንዳንድ ስንቅራቦችን (insertions) ማስገባት እንዳለብኝ ዛሬ ተረዳሁና አስተካክዬ እንደገና ላከኋት። ባለፈው ሰዎን ስለኢትዮጵያ ንግድ ባንክ አይሆኑ እየሆነ መምጣት መከተቤም ይታወሳል። ዛሬ ሌሊት በሣተናው ድረገጽ ላይ ሳነብ ደግሞ ያንን መረጃ የሚያጠናክር አዲስ ነገር አየሁ (<https://www.satenaw.com/amharic/archives/63435>) - ሁኔታዎች አሳሳቢ ደረጃ ላይ ናቸው፤ ያስጨንቃል። ይህን በሚመለከትም ጉዳዩ የሚመለከታችሁ በተለይም የአሮሞ አክቲቪስቶችና ምሁራን ሁኔታው በአፋጣኝ እንዲስተካከል የበኩላችሁን ጥረት ታደርጉ ዘንድ የዜግነት ጥሪን በዚህ አጋጣሚ አቀርባለሁ። የኔን ጽሑፍ ማንበብ የሚፈልግ “በዘረኝነት ጦስ የኢትዮጵያ ንግድ ባንክም ባፍጠሙ ሊደፉ ነው!” በሚል ርዕስ ገብቶ ከሁነኛ ድረገጾች ማንበብ ይቻላል። ማንኛቸው እንደተናገሩት ማስታወስ አልቻልንም እንጂ ከወያኔዎች አንዱ - ቀደም ሲል - “እኛ ይህችን አገር ማስተዳደር ካልቻልን ለአሮሞ አሳልፈን እንሰጥና እርስ በርሳቸው (አማራና አሮሞን ማለት ነው) አባልተናቸው ወደ ትግራይ እንሄዳለን” ማለቱ ተዘግቧል። ያ ጊዜ አሁን በትክክል እንደመጣ አፍን ሞልቶ መናገር ይቻላል። ዋናው መፍትሔ በታቀደልን መሠረት እንባላ ወይንስ ቆም ብለን በማሰብ ለሁላችን የሚሆን የጋራ ምቹ ሁኔታን እንፍጠር የሚለው ነው። በቀላሉ አትዩት። እነሱ ባቀዱት መንገድ ወደ ትግራይ መሄድ አለመሄዳቸውን አንድዬ የሚያውቀው ሆኖ ባሰቡትም ሆነ ባላሰቡት መንገድ ትንቢታቸው እየተፈጸመ ይመስላል። ስለዚህ ይህ አዲሱ የኢትዮጵያ ወቅታዊ ሁኔታ ችላ ባይባል መልካም ነው - ለሁላችንም ደገነነት ሲባል። የልደት ቀን እንዳለ የሞትም አለ፤ የመደሰት ቀን እንዳለ የማዘንም አለ፤ “የጨው ተራራ ሲናድ ብልጎ ያለቅስ ፣ ሞኝ ይስቅ” እንዲሉ በምናየው ወንዝ የማይሻር አልባሌ ነገር ሁሉ ጥቂት የማንባል ዜጎች ውስጣችን እየደማ እንገኛለን። ....

የቀደመውን ጽሑፍን ለማየት የሚፈልግ በርዕሱ አጋኝነት እነዚህን ድረገጾች መጎብኘት ይችላል - satenaw.com, welkait.com, ethiolion.com, ethioexplorer.com, ethioreference.com, ethioforum.com.

ይህን ዘመን ዝም ካሉት ሁላችንም በአንድ ወይ በሌላ ምክንያት ተቆራርጠን መቅረታችን ነው። ለደቂቃዎች ብንጠፋፋ ዓመት የተለያየን የምንመስል የነበርነው የዘሀበሻው ሄኖክ ዓለማየሁና እኔ እንኳን ይሄውና በቁርጥ “ከተባላን” ድፍን አምስት ወር ተኩል ሊሆነን ምንም አልቀረንም። ይህ ዘር የሚሉት የሰይጣን ትክል ለካንስ ይህን ያህል ወራዳና ብስብስ ኖሯል! እደግመዋለሁ - ወራዳና ብስብስ ያለ ብስብስ ነው! ወያኔን ምሥጋን ይንሳውና እንኳንስ በአካል የማንተዋወቅን የአንዲት ሀገር ዜጎች ይቅርና ይህ ዘመን እኮ አባትንና ልጅን፣ እናትንና ልጅን እኮ በዘር ምክንያት አባልቷል፤ አለያይቷል - አሁን እዚህ ማስታወሱ ተገቢና ገምቢ አይደለም እንጂ - ወያኔ በገባ ሰዎን - በዘረኝነት የወረት ፍቅር ያበደች አንዲት ትግሬ ከአንድ ወሎዬ አማራ የወለደችውን ሕጻን ሽንት ቤት ውስጥ ጨምራ ገድላለች - (ቀድሞ ነገር ማን ከርሱ ጋር ተኝ አላት ባል)። ዘረኝነት ማለት ዐይንንም፣ ጎሊናንም፣ አእምሮንም፣ በጥቅሉ ሁለመናን የሚያሳውር መጥፎ በሽታ ነው - በኔ ግምትና የእስካሁን ግንዛቤ ይህ በሽታ መድኃኒቱ ሞት ወይም በአንዳንዶች ላይ እንዳስተዋልኩት በእርጅና ዘመን አካባቢ ሊመጣ የሚችል ጸጸት ብቻ ነው - የጸጸት ዋጋ ደግሞ ትንሽ ነው ወይም ከናካቴው ምንም ዋጋ ላይኖረውም ይችላል። “ባልገጨሁት ባልሞተ” ብትል መግጨትህንም ገጭተህ መግደልህንም ስለማያስቀረው ጸጸትህ ከንቱ ነው። ... ፍቅር በበዛበት ጠብም ትበዛለች ... ወንድሜ ሄኖክ ወያኔ ትግሬዎችን ጥምብ እርኩሳቸውን ሳወጣ፣ የክት ስድቤንና ትችቴን ከየኮረጃየ ያለአንዳች ስለት እየመዘገገጥኩ በነገር ጦር እንዳይሸጡ እንዳይለወጡ አድርጎ ሰወርፍ ከአፊ እየነጠቀ በድረገጹ ይለጥፍ እንዳልነበር ዛሬ የነካውን እንጃ እንደ አብርሃ በላይና እንደነሰም አይጠሬ አንዳንድ ሞገደኛ “የዴሞክራሲ ጠበቃ ሚዲያዎች” አሸቀንጥሮ ጣለኝ - ስጠረጥር ግን ይህ አዘማግሊ የተከሰተው ከነዚህ አሥርና ዘጠኝ ወራት ወዲህ በመጣብን አዲስ የዘረኝነት ልምሻ መሆን አለበት - ይቼ “ትንሽ ሥጋ እንደመርፌ ትወጋ” የሚሏት ነገር ኢትዮጵያ ላይ ድንኳኗን ደኩና እየተጫወተችብን ናት - ትናንት በውስጥ ተደብቆ የነበረ dormant volcano of racism ዛሬ active volcano ይሆንና በብርቱ ያስቸግረን ይዟል። በዚህች ደቄ እየተለከፈ ስንቱ ትልቅ ሰው ትንሽ ሆነ መሰላችሁ! የምትገርም ማግኔት ናት ወንድሞቼ። እኔን ቀልበሲስ ሞነጫጫውን ብቻ ሳይሆን ግርማ ካሣንና መስከረም አበራን የመሰሉ ግሩም ጸሐፊዎችን ሁሉ ጥርቅም አድርጎ በ15 ነጥብ 9 ቁጥር ምስግር ዘግቷቸዋል። እስካሁን ያወጣልን የነበረው እርሱ የሚፈልገው ሀገራዊ ምስል እስኪከሰት እንደመናጅ ቆጥሮን ነበር ማለት ነው። ይሁን። ይህም ተራውን ጠብቆ ያልፋል። “ያልፋል” ብለን ያላለፈ ባለመኖሩ በዚህ አቋምም አናፍርም። ደግሞም ሰው ነውና አይፈረድበትም። በወዳጅነታችን የምንቀጥልበት ሌላ አዲስ ዘመን መምጣቱ ስለማይቀር ልፋቱን ሁሉ በነዚህ አሥር ወሮች ምክንያት አንሰርዝም። የሆነውንና እየሆነ ያለውን መናገር ግን አስፈላጊና ተገቢም ነው። መተፋፈር የለም። ለምኑ ተብሎ?

በነገራችን ላይ የአዲሱ የዘረኝነት ቅኝት ጓደኛዎችን ሳይቀር እያናቆረ ነው። ዛሬ ጧት የሰማሁትን ሹክ ልበላችሁ። አንድ ሠርግ ላይ ነው። ትናንትና ማታ። እሁድ የካቲት 3 ቀን 2011 ዓ.ም። ልጆቻቸው በአንድ የሚማሩና የሚያጠኑ፣ እነሱም ልጆቻቸውም እንደአህያ ጡት የማይነጣጠሉ አንድ አሮሞና አንድ ራያ በሠርጉ ታድመዋል። ሞቅታ እየጨመረ ሲሄድ አሮሞው በራያው ላይ ዘረኝነትን የተንተራሰ የነገር ዶፍ ያወርድበት ገባ። መብሰልና ማስተዋል ደግ ነውና ያ ራያ በአዲስ የጎሠኝነት ወረት የሚያጓጓውን ጓደኛውን ችላ በማለት ወደ ቤቱ ሄደ። ብዙ ችግር ሊደርስ ሲል ሰዎች ጣልቃ ገብተው ለማብረድ ሞከሩ። የተነጋሩትን እዚህ መናገር ስላልፈለግሁ ትቸዋለሁ።

እናም እባካችሁን ወገኖቼ ጊዜያችሁ “የመጣ”ም፣ ጊዜያችሁ “ያለፈ”ም፣ ገና ጊዜ ይመጣልናል ብላችሁ በተስፋና በጉጉት የምትጠባበቁም ሁለ ነገራችሁን በአግባቡ ያዙት - ብትችሉ ሰው ሁኑ፤ እንደሰውም ለማሰብ ሞክሩ - በጊዜና በሁኔታ የሚንሸራተት ስብዕና አይነራችሁ። ሁሉም ቀሪ ነው። ይህች ምድር የስደት ሥፍራ እንጂ በአንድ ወይ በሌላ ጠሬ ነገር ልንኮራባትና ልንኮራስባት የምንችልባት አይደለችም። ሥልጣን አላፈ ነው፤ መልክና ውበት ረጋሬ ነው፤ ሀብትን የኪሣራና የዕዳ ብል ይበላዋል። ዕድሜም ያረጃል፤ ሞትንም ተሸክመነው የምንዘረው ወንድማችን ነው። ለዚህች እንደጤዛ ለምትረግፍና እንደጉም ለምትበን ምድር ብለን ታዲያ በወገናችን ላይ ለምን እንጨክናለን? በጊዜ አመጣሽ ነገሮች ቀላልነታችንን እያወጣን አንዋረድ። ጥጋብንና ዕብራትን በቅጡ ያልያዘ ሰው ብዙ ርቀት አይጓዝም። እንደገማ ይተነፍሳል። ይዋረዳል። ይቀላል። በቅጡ ያልተያዘ ማግኘትና ማጣት ሰውን ትዝብት ውስጥ ይከታል - በትንሹ ሊያውም። አለበለዚያ ለጥጋብኛ ጥጋብኛን መላክ የማይሳነው ፈጣሪ ይዋል ይደር እንጂ እርሱንም የሚያንቆራጥጥ ሌላ ጥጋብኛ ወይም ፍርድ አስተካካይ ይልክበታል። ከምናየው ካልተማርን

በውነቱ ሞኞች ነን። ከዚህ ነጥብ አኳያ አስተዋይነት የጎደላቸው ብዙ ጥጋባኛ ባለጊዜዎችን እየታዘብን ነውና ለራሳችሁና ለቀሪ ቤተሰባችሁ ስትሉ ጥጋባችሁን በልክ እንድትይዙት አደራ እንላለን። ሻል ያለ አስተሳሰብ ያላችሁ የየጥላው ወገኖችም ምክራቸው - በፍጹም አያዋጣም። መለስ እንደዚያ በቁሙ ተፈረካክሶ የሞተው በጥጋባና በዕብራቱ ሳቢያ መሆኑን አንርሳ። የበረከት ስምምን ጥጋባና ዕብራት ባህር ዳር ላይ “ኢንተርኔት እንዲናፍቀው” አድርጎታል። ገና ምን ታየና ደግሞስ!

ከፍ ሲል ወደጀመርኩት ተመለስኩ። እንደአጠቃላይ አውነት ከሆነ ጀርባችን መስማት የሚፈልገውን ብቻ እንዲሰማ ካደረግን፣ ዐይናችን ማየት የሚፈልገውን ብቻ እንዲያይ ከፈቀድን፣ አንጎላችን ማሰብ የምንፈልገውን ብቻ እንዲያስብ ካስገደድንና መሬት ላይ የፈጠጠውን እውነት ከካድን የሁለት ጌቶች ባርያ ሆን። እንደፈረንጆቹም በ double standard አራማጅነት ታወቅን። ለሆዳችን አደርን። እውነትን ጠላን። ለሚጠፋ ነገር ሰገድን። ስብዕናችንን አጣብቂኝ ውስጥ ከተትን።...

በነገራችን ላይ ዘረኝነትና የፍየል ሥጋ አንድ ናቸው።

የፍየል ሥጋ ሁሉም ሰው እኩል አይመገበውም። በሽተኞች ይጠቀሳሉ። ምክንያቱም የፍየል ሥጋ የሚበላ ሰው የውስጥ ህመሙን ሁሉ ይበረብረውና ገሃድ ያወጣበታል - ፍየል የማትበላው ነገር ስለሌላት - ይገርማችኋል አባብን ጭምር - ይህ ነገር ከዚያ ይመነጫል የሚሉ አሉ - በሌላም በኩል ፍየልን ከሰይጣን ጋር ስለሚያመሳስሏት ከዚያም አኳያ የሚያያይዙት ወገኖች አሉ - ብቻ የፍየል ሥጋ የተደበቀን በሽታ ሳይቀር ይቀሰቅሳል። ስለዚህም የፍየልን ሥጋ የሚበላ ሰው የሠራ አካላቱ ጤና መሆኑን መፈተሽ አለበት። አለበለዚያ ጠቅሞ ላይጠቅመው ነገረኛ ሥጋ በልቶ ለበሽታ ሊዳረግ ይችላል - እንደኔ አነሳስ ለትዝትብም። ፖለቲካችንም የፍየል ሥጋ ሆና! ሆ!

አዎ፣ “የዘሬን ብተው ያንዘርዘረኝ” ነው ነገሩ። አዎ፣ “ያንተ ልጅ የእን ልጅ መትቶት ከሆነ ምች ይምታው፤ የእን ልጅ ያንተን ልጅ መትቶት ከሆነ ግን መቼም...” እንዲሉ እየሆነ ነው ነገሩ። አዎ፣ “ለራስ ሲቀርቡ አያሳንሱ ነው” አካሄዳችን ሁሉ። አዎ፣ “የእን ባል ካንቺ ባል ይበልጣልና ሽሮ አበድሪኝ” እንዲሉ ነው እማዎች። በርግጥ ምን ዓይነት የዘመን ሙጣጭ ውስጥ ገባን? እንዲህ ፍርክስክሳችን የወጣው የዱሮ አባት እናቶቻችን እንዴት አድርገው ፈጣሪን ቢያስቀይሙት ይሆን?...

አብርሃ በላይ ስለትግሬ በጨረፍታም ቢሆን ከነካህ ጽሑፍህን የጎሪጥ ያይብሃል - መለጠፉ ይቅርና። ግንቦት ሰባትንና የወቅቱን ፖለቲካ ከነቀፍክ ወይም እየሆነ ያለውን ከተነፈሰክ ኢካድፍ ከንፈሩን ይነክሰብሃል - መለጠፉን ተወውና። አሮሞንና በፊንፊኔ ፍቅር ያበዱትን እነታከለ አማን መንካት አይደለም አሉታዊ ቢሆን መንገድ በተዛዋሪም ቢሆን ጠቀስ ካደረግህ ዘሀበሻ ጀርባውን ይሰጥሃል። አማራን ከነካህ የአማራነት ፍቅር ከኢትዮጵያዊነትና ከሰውነት ደረጃ የሚበልጥባቸው አዲስ ግልብጦች ይፎክሩብሃል (ስላልተነሳሁበት እንጂ አማራን ሊነገር የሚሰቀጥጥ መስዋዕትነት ከከፈለበት ኢትዮጵያዊነት ለመለየት የሚደረገውን ጥረት በአዲስ ወያኔነት እንደምፈርጀው በዚህ አጋጣሚ መግለጽ እወዳለሁ፤ አያዋጣም፤ አማራን የነሣ ከረጠት ውስጥ መከተት የማይቻል መሆኑን ብረዳም ሙከራው ግን ጥቂቶችንም ቢሆን ማሳቱና ማሳሳቱ አይቀርምና በዚህ ረገድ ጥንቃቄ ይደረግ)። ሕወሓትን ከነካህ - ያው አንዴውኑ ተነክቶና ተነካክቶ መዘረፍ ወይም የተዘረረ መምሰሉ በጄ እንጂ - ምድረ ወያኔ በየአይጋፎረሙና በየትግራይአንላይኑ ይንጫጫብሃል። ሁሉንም በአንዴ ማስደሰት ዶሞ አትችልም። ጨለማንና ብርሃንን ለማቀላቀል የሞከረችው ብቸኛዋ ዓዲቅ ሴት ክርስቶስ ሠምራ ናት። ሰይጣንን ከእግዚአብሔር ላስታርቅ ብላ ስትነሳ - እርሱም ሀሰት ይሁን እውነት አላውቅም። በኛ ሁኔታ ግን አንዱን ስታወደስ ሌላው ያበሻቅጥሃል፤ አንዱን ድርጅት ስትሄስ ነፈዝ ደጋፊው በስድብ ያጥረገርግሃል። ተቸገርን። No politics of any nation on this bloody planet is more polarized than that of ours now. በለበጣ የሚያስቀውና እጅጉን የሚገርመው ደግሞ ሁሉም እየተነሣ “ዴሞክራሲ፣ ዴሞክራሲ” እያለ በዴሞክራሲ ስም ሲቀልድ ቅንጣት አያፍርም። ቃሊቱን የቃቃ መጫወቻ አደረጓት። ዴሞክራሲ ሲሞቅ በማንኪያ ሲቀዘቅዝ በእጅ እንዳልሆነ የምዕራቡንና የአውሮፓን ዴሞክራሲ በማየት መረዳት ይቻላል።

ለነገሩ ዴሞክራሲ ወደ ኢትዮጵያ ሊመጣ አይችልም። ምን ቅብጥ አድርጎት? ዱሮም ዱሮ ነን - አሁንም አንድ ሁለት ቃል ከመነጋገራችን “አሃ! ከምዚ ዝብለኔ ዘሎ ትግራዊይ ስለዝሆንኩ እምበር...?”፣ “አሃ፣ እንዲህ የሚለኝ አማራ ስለሆንኩ አይደል እንዴ...?”፣ “አካሲሚቲ! ሲላ ኦሮሞ ታኤቲ ...?” እየተባባልን ከአንስሳትም ባሕርይ በወረደና እጅግ ባፈነገጠ ሁኔታ እየተመነቃቀርን እንገኛለን። መልካምን ነገር በባዶ መሬት ቢመኙት ጠብ የሚል ነገር የለም። አታሚርትብን የሚለኝ ካለ እርሱ ማኅበረሰብአዊ እውነቱን እንዳያይ ሌሎች ሰዎች ጋርደውበት ወይም ቁሣዊ ሕይወቱ በባሌና በባሌ ተመቻችቶለት በተመሳሰሉ የድሎት ግርዶሽ ዐይኑ የተሸፈነበት ግልብ ወገን ነው። እንጂ ሀገራችን በአሁኑ ቅጽበት ቤንዚን ተርከፍክፎብት ክብሪት የተጫረበት ደን መሆኗን ለመረዳት ሌላው ቀርቶ የታከለ አማ መንግሥት በአሁኑ ወቅት የሚሠራቸውን አዲስ አበባን በአዲሱ ቋንቋ oromize የማድረግ የ24/7 አጣጣፊ ተግባር መታዘብ ከበቂ በላይ ነው። ደግነቱ ግን ይህም ልክ እንደወያኔዎቹ ሁሉ ብዙ አይዘልቅም። የነዚህም ዕኩይ ተግባር ወረት በአጭር ጊዜ ይቀጫል። ኢትዮጵያን እየጠበቃት ያለውን ኃይል ያለመረዳት ችግር ነው ሰዎችን ወደዚህ ዓይነት ብልጥነትን ማዕከል ያደረገ ጅልነት እየከተታቸው የሚገኘው - ከወያኔ የማይማር መቼም የመጨረሻው ደንቆሮ መሆን አለበት። እንጂ መለስ ዜናዊና ስብሃት ነጋ ከዓለም አቀፉ የሜረኞች ኅብዕ ኃይል ጋር ተባብረው ማጥፋት ያልቻሏትን ሀገር ዛሬ ጃዋርና ታከለ ያጠፏታል ብሎ ማሰብ በትንሹ የሞህነት ነው - ብዙ ቡልሃ አለ - ኢትዮጵያን ከደራሕኑ የወያኔ ፈርዖናዊ አገዛዝ ነፃ ያወጣው ቁርና አቢይ ወይም እነጃዋር ናቸው ብሎ የሚያምን ብዙ ጅል አለ - ይገርመኛል። እነዚህ ከማን አንሺዎች የሚከናወኑት ክፍተት ያገኙ መስሏቸው ነው። ወያኔም እኮ ይህን መሰል ክፍተት ነው የተጠቀመችው። ከላይ የተላከው በአካል እስኪከሰት እንዲህ ያለ የሽግግር ሁከት የሚጠበቅና ያለም ነው።

እርግጥ ነው - እንዲህ ያለው አካሄድ የተወሰነ ጉዳት ላልተወሰነ ጊዜ ማስከተሉ አይቀርም። ሰዎች መፈናቀላቸውና ሀብትና ንብረት ማጣታቸው የሚጠበቅ ነው። በሀገረ አሜሪካ - ስለጠነ በሚባለው ዓለም ውስጥ አምስት ዓመት ተኑሮ ስንትና ስንት ቋሚና ተንቀሳቃሽ ንብረት ማፍራትና ከፕሬዝዳንትነት ቦታ ውጪ - እርሱም እዚያው መወለድን ስለሚጠይቅ እንጂ በቀለምና በዘር አይደለም - ከዚህ የኃላፊነት ሥፍራ ውጪ ባሉ የሥልጣን ቦታዎች ተመርጦ ወይ ተመድቦ ማገልገል በሚቻልበት ሁኔታ እኔ 40 ዓመት በኖርኩባት ከተማ መጤ ከተባልኩ በጊነስ ቡክ አፍ ሪከርድስ መመዝገብና ለወደፊቷ ዓለማችን መሣቂያነት መብቃት አለበት - አሁንም መሣቂያ መች ጠፋና - ሞልቶ! ... ዶሮ መሬት ስትጭር ብዙ ነገር ታወጣለች - ስለዚህ ብዙ መጫር ላይኖርባት ነው፤ “በቀላሉ ጭራ መኖር ስትችል ለምንስ ብዙ መጫር አስፈለጋት?” ብሎ መጠየቅም ሞኝነት አይደለም። ለማንኛውም ግን ይቺ የወያኔ አካሄድ ለማንም አትጠቅምም።

“ፍቅር ያዘኝ ብለህ አትበል ደምበር ገተር፤
እኛም አንድ ሰሞን እንዲህ አገርን ነበር” ብላ አቀንቅናለች ለብረኸት ባራኼ ነፍሷን ይማረውና። (ሞታለች እንዴ ግን?)

ዴሞክራሲና ሃሳብን በነፃነት መግለጽ እንግዲህ እንደዚህ ነው። ለራስህ ሲሆን እስከፑንት - ለሌሎች ሲሆን አንድያውን ጥርቅም! ወይም በመለኪያና በመቁነን - እንደገዳም ሬሽን። አየ ኢትዮጵያና ኢትዮጵያውያን! ከስደትና በስደት እንኳን ምንም የማንግጠር ግትርኝ።

እኔ ደግሞ እላለሁ - አንድ ሰው የሚናገረው እውነት እስከሆነ ድረስ - እውነት ባይሆን እንኳን በተሳሳተ መረጃ ምክንያት የመሰለውን ግን ለጦርነትና ለዐመፅ የማይጋብዝ ሃሳብ እስከተናገረ ወይ እስከጻፈ ድረስ ሃሳብን በሃሳብ መሞገት እንጂ ማፈን ወይም ባልተመጣጠነ መሣሪያ ወግቶ በሚገኝ ድል መቦረቅ አስፈላጊ አይደለም። ባደጉ ሀገሮች መሪዎቻቸውን በጦጣና በዝንጀሮ፣ ሲፈልጉ በውሻና በጉማሬ እየመሰሉ ቢያወጡ ማንም ዝምባቸውን እሽ የሚላቸው የለም (እኛ ጋ እኮ ወዲያውኑ ማምለክ ወይም በሰይጣንነት ፈርጆ ማውገዝ እንጂ ማስተዋል ብሎ ነገር አልፈጠረብንም፤ አሁን አቢይን በትችት መልክ ተስቶህ ወይም አምነህበት ትንሽ ብትነካ ... ኧሯሯ... ይወርዱብሃልኝ።) ባደጉ ሀገሮች ሰዎች እላፈ ቢናገሩ እንኳን አቡዱ ተብለው በአንባቢዎች ይተቻሉ እንጂ እነሱን እየተከተለ ጊዜውን የሚያጠፋ መንግሥታዊም ሆነ ግላዊ አካል ያለ አይመስለኝም። የኛ ሀገር እኮ የተለዩ ነው። ሁሉም ስላንተ እርሱ ነው የሚያውቅልህ። ሁሉም ምርጫህን እርሱ ነው የሚወስንልህ። የቤቢሲተሩ (babysitter) ብዛት ከቁጥር በላይ ነው። መንግሥት ቤቢሲተር ነው፤ ተቃዋሚዎች ቤቢሲተር(ስ?) ናቸው፤ ጋዜጠኞች ቤቢሲተር ናቸው፤ ባለድረገጾች ቤቢሲተር ናቸው፤ ሁሉም እንዳልል ጥቂቶች ስለሚጨፈሉቁብኝ ፈርቼ እንጂ አብዛኛው የግልም ሆነ የመንግሥት ሚዲያ ቤቢሲተር ነው፤ ታዋቂ ግለሰቦች ቤቢሲተር ናቸው፤ ነጋዴው ቤቢሲተር ነው፤ ሀኪሙ ቤቢሲተር ነው (ራስህን አሞህ እግርህን ሊያክምህ የሚጎበኝ እኮ አለ - ብትነግረውም በትዕቢት ተወጥሮ የማይሰማህ)፤ ... እኛ እንግዲህ የት እንግባ? የዚህ ሁኔታ ምንጭ ሕዝብን መናቅ ነው፤ ሕዝብን ምርጫ እንደሌለው ባዶ ጭንቅላት (ነጮቹ ታቡላ ራዛ የሚሉት) እንደሆነ አድርጎ የመቁጠርና ራስን ሰማየ ሰማይት የመስቀል ልክፍት ነው። የሚገርም ሀገራዊ ቋሚ ልክፍት። ሕዝብ አያውቅም ካልን እንዲያውቅ መንገዶችን ማመቻቸት ነው፤ ትምህርትን በጥራት መስጠት ነው፤ የንቃተ ጎሊና ማሳደጊያ ማዕከላትን ማቋቋምና በሁሉም ረገድ መደገፍ ነው። ሕዝብን የማብቃት ሥራ መሥራት ነው። ራስንም ከሙስናና ከዘረኝነት ማጽዳት፣ በዕውቀትና ችሎታም ማነጻ ነው። .... በዚህ መልክ መቀጠሉ ግን ወደ ገደል መጓዝ ነው።

እንግዲህ ስለኛ የሚገርም ጉዳይ ይችን ታህል ከተነፈስኩ በቃኝ። ግን ከጀርባቸውም ሆነ ከፊት ለፊታቸው ምንም ዓይነት ቁስል የሌለባቸው (የሚመስሉኝ - ቢያንስ)፣ ከፊትም ሆነ ከኋላ ገራፊና ተቆጣጣሪ ያልተመደበባቸው፣ ለእንጀራ ሲሉ የዴሞክራሲን ባህል እንደሸቀጥ ዋጋ የማያወጡና የማያወርዱ፣ በዘር ልክፍትም የማይሰቃዩ፣ ሙያን በእንጀራ የማይለውጡ፣ ዴሞክራሲን ለመተሻሻነትና ለመሞዳሞጃነት ወይም ለመመሳሰል ሲሉ የቃሉን ፍቺ በመዘንጋት ራሳቸውን ለትዝብት የማይዳርጉ እነ እንትናን የመሰሉ ግለሰቦችና ድረገጾች እንዳሉ በዚህ አጋጣሚ መናገር ተገቢ ነው - ማስታወቂያ እንዳይመስልብኝ ለጊዜው ስማቸውን መናገር አልፈለግም። እንጂ ወላድ በድባብ ትሂድ አሉ። በነገው ቀን የማያሳፍሩን ለፈይህ የማይሉ፣ ለአምባቸው የማይሉ፣ ለፍትሃዊ የማይሉ፣ ዘበርጋ ሲነሳ ወክክ የማይሉ፣ ግምብወግሽ ስትጠራ ፊታቸውን ኮሶ የማያስመሰሉ፣ .... ጥቂትም ቢሆኑ ለጎሊናቸው ያደሩ አሉን - በምድረ በዳው ጉዟችን ጉልበታችን እንዳይዘል የሚያበረታቱንና ተስፋ የሚሆኑን፤ በበረሃማው ጠመዝማዛ መንገዳችን ምንጭ ሆነው የውኃ ጥማታችንን የሚያስታግሱልን - በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ የብርሃን መቅረዝ የሚሆኑን እጅግ ጥቂት ሻማዎች አሉን - እግዚአብሔር እነሱን ያብዛልን፤ ከሀሰተኛና አስመሳይ ነቢያት፣ ጊዜ እየጠበቁ በዚህ ወይ በዚያ ሰብ-አስባብ ከሚከዱን ግን ይጠብቀን። የዛሬው ማፈሪያ ታሪካችን በነገው ዕለት ሲለወጥ - የድል አጥቢያ አርበኛው ቢበዛና በዚያም ሥርዓት እንደእስረት ዐመልን ቀይሮ ማስቸገሩን ቢቀጥልም - ኢትዮጵያና ኢትዮጵያውያን ተገቢ ክብራቸውን ያገኛሉ። ዛሬ የተጎሳቆሉ፣ ኑሮና ሕይወታቸውን ለማሻሻል ሲሉ ሕዝባዊውን የሀገር ትንሣኤ ዓላማና ትግል እንደአላሳው በጭብጥ ምሥር ያልለወጡ ወገኖቻችን ይህችን ሀገር ከፈጣሪ እጅ ተረክበው እንደገና የሳለም ቁንጮ ያደርጓታል። ከሥር የነበረ ቁንጮ ቢሆን ያስደስታል የፈጣሪን ፍርድ ትክክለኝነትም ያሳያል እንጂ አይስከፋም፤ ትዕቢተኛና ትምክህተኛም አያስብልም - የቀኝ ኋላ ዙር አንዱ ትርጉምም ይህው ነውና! መጽሐፉስ “ፊተኞች ኋለኞች፣ ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ” ይል የለምን?